

Nu har vi jo senere faaet en Ansættelse, som kan benyttes, jeg ved ikke, om Stiftelsen agter at benytte den, det er Ejendoms-skyldvurderingen. Naar man bruger den, er man i hvert Fald altid paa den sikre Side. Ejendomsskylden for de saakaldte indtægtgivende Ejendomme er opgivet mig at være 1,553,300 Kr., altsaa skulde Ejendommene kunne sættes til en noget højere Værdi end den, hvortil de nu findes opførte i de af Bestyrelsen aflagte Regnskaber; men, som sagt, Stiftelsen bliver lige rig eller fattig, hvilken Værdi man saa tillægger Godset. Den ærede Interpellant gjorde med Hensyn til de ikke-indtægtgivende Værdier, navnlig altsaa Inventariet paa Slottet, meget rigtigt opmærksom paa, at Værdien af Slottets Inventar var blevet forhøjet. Det stod oprindeligt til 70,800 Kr., senere til 71,000 Kr., men i 1890 opføres det med 114,000 Kr. Da var det imidlertid blevet omassureret, og man mente at burde opføre Inventariet til det Beløb, for hvilket det var assureret. At der ikke hos Bestyrelsen har været nogen Bagtanke hermed, turde fremgaa af, at man i det paagældende Aar skrev Ejendommen ned efter den Beregningsmaade, jeg har omtalt, med knap 300,000 Kr. I Sammenligning hermed betyder det uendeligt lidt, at man forhøjer Indboets Værdi med 43,000 Kr. Dernæst forhøjes Værdien af Inventariet paa Opdragelsesanstalten igen i 1898 med 44,000 Kr. Men da Godsets Værdi i det samme Aar forøges, har der ikke været nogen Grund til at foretage denne Forhøjelse for at pynte paa Regnskabet. Endelig har man igen i 1906, hvad den ærede Interpellant ikke ved, forhøjet Slotsinventariets Værdi til 200,000 Kr., saa vidt jeg ved, efter foretagen Vurdering. Dette forbavser mig ikke; thi det er givet, at Prisen paa Kunstsager og navnlig paa Malerier er steget betydeligt i de senere Aar. Derfor er det meget muligt, at Malerisamlingen paa Jægerspris nu kan være mere værd, end den tidligere har været. Men jeg gentager, det er i og for sig ganske irrelevant, hvilke Værdier man opfører for alle disse Ejendele, som man beholder ganske uforandrede. Stiftelsens virkelige Formue, Status, forandres ikke Spor ved, hvilke Værdier man saa end sætter. Man kan lægge til eller trække fra, Stiftelsen beholder akkurat samme Værdi.

Hvad Stiftelsens Karakter angaar, om den er offentlig eller privat, er det jo rigtigt nok, at Jægerspris er en privat Stiftelse. Men den hviler paa en kongelig Fundats, og baade i Kraft deraf og i Kraft af selve For-

holdets Natur har Ministeriet et Overtilsyn med Stiftelsen. Ministeriet skal saaledes paase, at de faste Ejendomme ikke sælges, at de stadig er Sædet for Stiftelsen, at visse Løsøregenstande ikke bortfjernes derfra, og at Ejendommen vedligeholdes paa tilbørlig Maade. Endvidere skal man ogsaa paase, om der udstedes Bekendtgørelse om Børns Optagelse, og om de Børn, der optages, opfylder de i Fundatsen foreskrevne Betingelser, for saa vidt disse ikke er af rent skønmæssig Karakter. Endvidere skal man føre Kontrol med, at Bestyrelsen overholder de Stiftelsens paalagte Forpligtelser, hvor-efter alle Ejendommens Monumenter, Kongens Værelser, Kongens Monument i Slots-haven samt Grevindens Gravsted og Kongens Moders Gravsted i Rom skal vedligeholdes. — Nogen effektiv Kontrol med dette sidste er ikke, maa jeg tilstaa, ført fra Justitsministeriets Side.

Dernæst har Ministeriet at paase, at Stiftelsens Reservefond er anbragt paa rette Maade — det har altid fundet Sted —, og endelig skal Ministeriet udnævne en Revisor, der skal foretage en Revision af Regnskabet; hvis han formener, der kan gøres Ansvar gældende mod Bestyrelsen, og Bestyrelsen ikke godvillig vil efterkomme hans Forlangender, kan han indberette Sagen til Justitsministeriet, der saa kan bringe Spørgs-maalet frem. Som den ærede Interpellant oplyste, indeholder Fundatsen ogsaa en Bestemmelse om, at der aldrig ved nogen som helst Fundatsforandring maa ske nogen som helst Forandring i Stiftelsens Navn, Formaal eller Forpligtelser, og enhver dansk Mand er berettiget til at paatale det, hvis noget saadant maatte finde Sted.

Det hedder endelig, at: „Dersom Stiftelsens Bestyrelse i øvrigt til nogen Tid skulde gøre væsentlige Brud paa Fundatsens Bestemmelser, skal Justitsministeriet eller den Autoritet, der maatte træde i sammes Sted, have Myndighed til, naar slikt kommer til dets Kundskab, at hævde Fundatsens Bestemmelser, i fornødent Fald ved Søgmaal mod Bestyrelsen, og Omkostningerne herved skulle udredes skadeløst af Stiftelsens Midler. Men i øvrigt er det mit Ønske og Villie, at Stiftelsen altid skal betragtes som en privat og ikke som en offentlig Stiftelse, og at Regeringsautoriteternes Virksomhed med Hensyn til den derfor skal indskrænke sig til et Overtilsyn, uden at Indblanding i den egentlige Bestyrelse fra det offentlige Side skal kunne finde Sted i andre Tilfælde, end hvor der foreligger Grund til at antage, at Bestyrelsen har gjort sig skyldig i væsentlige Brud